

Sygn. akt **II K 708/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Sebastian Graban,

Protokolant: Katarzyna Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lutego 2018 r.

sprawy z oskarżenia publicznego Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w G. i Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G., w której:

A. K., syn G. i H., PESEL (...),

został oskarżony o to, że:

w okresie od dnia 15.09.2015 r. do dnia 30.11.2015 r. w G., wbrew art. 287 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613), pomimo odebrania w dniach 09.09.2015 r., 21.09.2015 r., 19.10.2015 r. i 27.11.2015 r. wezwań z odpowiednio 01.09.2015 r., 17.09.2015 r., 14.10.2015 r. i 19.11.2015 r. nie przedłożył żądanych dokumentów w postaci aktualnych dokumentów rejestracyjnych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, deklaracji VAT-7 za okres objęty kontrolą, ewidencji zakupu i sprzedaży VAT za okresy 01.09.2013 r. – 31.12.2013 r. i 01.01.2014 r. – 31.03.2014 r. ora 01.04.2012 r. – 30.06.2012 r., faktur zakupu i sprzedaży za okres objęty kontrolą, dokumentów potwierdzających nabycie towaru będącego źródłem sprzedaży, dokumentów potwierdzających dokonania zapłaty za towar zakupiony i sprzedany, wyciągów bankowych za okres objęty kontrolą z kont bankowych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, źródeł pochodzenia środków finansowych, z których prowadzona była działalność gospodarcza, umów zawartych z kontrahentami, nie udzielił wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, jak i nie wyjaśnił powodów nieprzedłożenia dokumentów, czym udaremnił pracownikom Izby Skarbowej w G. świadczącym pracę w Drugim Urzędzie Skarbowym w G. przeprowadzenie kontroli podatkowej nr KP/411-86/15,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 83 § 1 k.k.s.

rozstrzyga następująco:

1. uznaje oskarżonego za winnego tego, że działając ze z góry powziętym zamiarem oraz w krótkich odstępach czasu, w okresie od dnia 15 września do 30 listopada 2015 r., wbrew art. 287 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa, mimo odebrania osobiście w dniach 09.09.2015 r., 21.09.2015 r., 19.10.2015 r. i 27.11.2015 r. wezwań do przedłożenia żądanych dokumentów w postaci aktualnych dokumentów rejestracyjnych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, deklaracji VAT-7 za okres objęty kontrolą, ewidencji zakupu i sprzedaży VAT za okresy 01.09.2013 r. – 31.12.2013 r. i 01.01.2014 r. – 31.03.2014 r. ora 01.04.2012 r. – 30.06.2012 r., faktur zakupu i sprzedaży za okres objęty kontrolą, dokumentów potwierdzających nabycie towaru będącego źródłem sprzedaży, dokumentów potwierdzających dokonania zapłaty za towar zakupiony i sprzedany, wyciągów bankowych za okres objęty kontrolą z kont bankowych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, źródeł pochodzenia środków finansowych, z których prowadzona była działalność gospodarcza, umów zawartych z kontrahentami, nie udzielił wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, ani nie wyjaśnił powodów nieprzedłożenia dokumentów, czym udaremnił pracownikom Izby Skarbowej w G. świadczącym pracę w Drugim Urzędzie Skarbowym w G. przeprowadzenie kontroli podatkowej nr KP/411-86/15, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe z art. 83 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2

k.k.s. i za to na podstawie art. 83 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1, § 2 i § 3 k.k.s. wymierza mu karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) zł;

2. na podstawie art. 34 § 2 i § 3 k.k.s. w zw. z art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu i usług na okres 4 (czterech) lat;

3. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. kwotę 841,32 zł (osiemset czterdzieści jeden zł trzydzieści dwa gr) tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, w tym od opłaty.